

Gwizdanie, piskanie ...

Kopôł ci kejsik Antek Pikulik grōb na naszym smyntôrze we „Jōzefce”. A bōło ci to już niyskoro na łodwieczerz. Kopôł, i kopôł, i cinyngiym przy tym gwizdôł. Usłyszôł te gwizdanie piyrwyjszy Farorz, kery jece do porzōndku Antka niy znôł, i łopatarnie sie pytô:

- Panie Antku, a łojcōw to wyście dobrych mieli, mōndrych?
- Ja, Farorzycku, festelnie mōndrych – pado Antek i dalszij gwizdo.
- A robota mōcie dobro, aboście można sōm na sztymplu i sie tropicie?
- Niy, czamu? Robota mōm dobro a i jece sam na farze cosik przidubna, niy idzie pedzieć, dobrze je – gōdô Antek i jece festelnij gwizdo.
- To można mocie postrzelōnego abo nerwowogo majstra – niy dowo pokōj Farorz.
- Czamu? Niy, jô mōm zgodliwygo majstra, niy rōłz miy śniy idymy po szychcie na piwo – tuplikuje Antek i ... dalszij gwizdo.
- Nō, to można wōm cosik na palica śleciało, mieliście jaki wypadek na gowa – farorz niy łodpuszczô.
- A czamu, po jakiymu pytôcie? Niy, niy praskło mie nic we palica, żōdnygoch falu na gowa niy miôł – gōdô do farorza Antek.
- Anō, panie Antek – festelnie już znerwowany Farorz gōdô – bo gwizdocie, i piskocie na kiyrhowie choby nojynty.
- A, to skuli tego coby sam wilki łodgōnić – blank ze rułōm łodpedziôł Antek.
- Pierōnie – forsknôł Farorz – a dyc przeca sam niy ma żodnych wilkōw!!!
- Nō, to beztōż! Sami farorzycku widzicie jak to pōmogło, pra?

Ojgyn z Pnioków